

ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาจีนของนิสิตอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 3 และ 4

สุชาติ มณีกาญจนสิงห์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาจีน ภาควิชาภาษาตะวันออก

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2543

ISBN 974-346-301-1

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

COMMON ERRORS IN THE USE OF THE CHINESE LANGUAGE
BY THIRD AND FOURTH YEAR CHULALONGKORN UNIVERSITY ARTS STUDENTS

SUSADEE MANEEKANJANASING

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts in Chinese

Department of Eastern Languages

Faculty of Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2000

ISBN 974-346-301-1

สุชาติ มณีกาญจนสิงห์ : ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาจีนของนิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ชั้นปีที่ 3 และ 4. (COMMON ERRORS IN THE USE OF THE CHINESE LANGUAGE BY THIRD
AND FOURTH YEAR CHULALONGKORN UNIVERSITY ARTS STUDENTS) อ. ที่ปรึกษา : รอง
ศาสตราจารย์ ดร. ประพิณ มโนมัยวิบูลย์, 214 หน้า. ISBN 974-346-301-1.

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาจีนในด้านไวยากรณ์และการใช้คำ
ของนิสิตสังกัดวิชาภาษาจีน คณะอักษรศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 และ 4 ปีการศึกษา 2541 เพื่อให้ทราบถึงลักษณะ
เฉพาะในภาษาจีนที่ยาก และเป็นปัญหาในการทำความเข้าใจสำหรับนิสิตไทย

จากการวิจัยพบว่าข้อผิดพลาดต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้นมีสาเหตุสำคัญสองประการคือ ประการแรก นิสิตนำ
ความเคยชินในการใช้ภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่ไปใช้ในภาษาจีน จากตัวอย่างข้อผิดพลาดจะเห็นได้ว่านิสิตแปล
ตรงตัวจากภาษาไทยเป็นภาษาจีนจนก่อให้เกิดข้อผิดพลาดต่างๆ ขึ้นมากมาย เช่น การใช้คำผิดประเภท การใช้คำ
ไม่รับกัน การเรียงลำดับคำโดยนำหน่วยขยายวางไว้ข้างหลังหน่วยหลัก ซึ่งในภาษาจีนจำเป็นต้องวางไว้ข้างหน้า
หน่วยหลัก การเรียงลำดับคำบอกสถานที่และเวลาจากหน่วยเล็กไปหน่วยใหญ่ ทั้งที่ในภาษาจีนจำเป็นต้องเรียง
จากหน่วยใหญ่ไปหาหน่วยเล็ก เป็นต้น ประการที่สอง เกิดจากการที่ในภาษาจีนมีโครงสร้างทางไวยากรณ์บาง
อย่างที่มีข้อจำกัดในการใช้ที่ซับซ้อน เช่น โครงสร้างประโยค ba คำแยกสमान การวางตำแหน่งคำบอกสถานที่
หรือเวลาเมื่อใช้กับคำกริยาในประโยค การใช้คำ le เป็นต้น

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้แบ่งข้อผิดพลาดในด้านไวยากรณ์และการใช้คำออกเป็นสามประเภท ได้แก่ ข้อผิดพลาด
ในการใช้คำแท้ ข้อผิดพลาดในการใช้คำไม่แท้ และ ข้อผิดพลาดในด้านรูปประโยค โดยพบว่านิสิตมีข้อผิดพลาด
ในด้านรูปประโยคมากที่สุดถึง 41% รองลงมาคือข้อผิดพลาดในการใช้คำแท้ 33% และ การใช้คำไม่แท้
26%

ภาควิชา ..... ภาษาตะวันออก .....
สาขาวิชา ..... ภาษาจีน .....
ปีการศึกษา ..... 2543 .....

ลายมือชื่อนิสิต ..... *Runi Amornat* .....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา ..... *ประพิณ มโนมัยวิบูลย์* .....

4080234822: MAJOR CHINESE

KEY WORDS: ERRORS IN MANDARIN CHINESE / MANDARIN CHINESE

SUSADEE MANEEKANJANASING : COMMON ERRORS IN THE USE OF THE CHINESE LANGUAGE BY THIRD AND FOURTH YEAR CHULALONGKORN UNIVERSITY ARTS STUDENTS) THESIS ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR PRAPIN MANOMAIVIBOOL, Ph.D., 214 pp. ISBN 974-346-301-1.

The object of my thesis is to study common errors in the usage of Chinese grammar and words made by third and fourth year Chulalongkorn University Arts students in the Chinese Department, during the 1998 academic year. This study will pinpoint the special characteristics in the Chinese language which are difficult and problematic for Thai students learning Chinese.

My study will show that there are two main reasons for the common errors made by Thai students. First, Thai students tend to apply the accustomed usage of their mother tongue, i.e. Thai, to their usage of the Chinese language. Thai students frequently make word by word direct translations from Thai to Chinese, which results in many mistakes. For example, the use of incorrect types of words, the use of words that do not correspond to each other in meaning, the placing of modifying words behind main words which in Chinese must be placed in front of main words, the order of location and time units in Chinese which must be positioned from large to small units, not small to large units as in Thai, etc. Second, the Chinese language has certain grammatical structures which are complicated and must be used under certain conditions. For example, the use of the "ba" sentence, the use of separate-joint words, the position of words of places and time when used with verbs in a sentence, the use of the particle "le", etc.

This thesis has classified the common errors in grammar and usage of words into 3 categories, i.e. 1) errors in using true words; 2) errors in using grammatical words; and 3) errors in the sentence structures. Results of the study reveal that the errors in the sentence structures, in using true words and in using grammatical words are 41%, 33% and 26% respectively.

Department..... Eastern Languages.....
Fields of study..... Chinese.....
Academic year ..... 2000.....

Student's signature *Susadee M. Kanjanasing*
Advisor's signature *Prapin Manomaiwibool*

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความช่วยเหลือและดูแลเอาใจใส่อย่างดียิ่งของรองศาสตราจารย์ ดร. ประพนธ์ มโนมัยวิบูลย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่างๆ ที่มีค่ายิ่งต่องานวิจัยและตรวจแก้ไขด้วยความเมตตาและความอดทนเสมอมา ผู้วิจัยจึงใคร่ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ลู่ เจี้ยนหมิง (陸儉明) และ รองศาสตราจารย์ เจิน หยาง (沈陽) อาจารย์ผู้ดูแลและให้แนวทางในการวิจัย ขณะเดินทางไปค้นคว้าหาตัวอย่างการวิเคราะห์ที่มหาวิทยาลัยปักกิ่ง ศาสตราจารย์ หมิ่น ไคเต๋อ (閔開德) และ รองศาสตราจารย์ เซี่ย อวิ๋หลาน (謝玉蘭) อาจารย์จากมหาวิทยาลัยปักกิ่งที่มาประจำอยู่ที่สาขาวิชาภาษาจีน ผู้ให้คำปรึกษาในการแก้ไขข้อผิดพลาดของนิสิตให้ถูกต้อง

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณนิสิตเจ้าของประโยคตัวอย่าง ที่อนุญาตให้นำข้อผิดพลาดต่างๆ ที่พบในงานเขียนมาใช้เป็นข้อมูลในวิทยานิพนธ์

ท้ายสุดผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ และครอบครัว ที่เป็นกำลังใจและสนับสนุนข้าพเจ้าเป็นอย่างดีเสมอมา และขอขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่หยิบยื่นความช่วยเหลือ และคอยปลุกปลอบผู้วิจัยให้ไม่ท้อถอยในการเรียนภาษาจีน และทำให้ผู้วิจัยมีใจรักในภาษาจีนจวบถึงปัจจุบัน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	1
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	2
1.4 วิธีดำเนินการวิจัย.....	2
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.6 สัญลักษณ์และคำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	3
1.6.1 สัญลักษณ์การถอดเสียงภาษาจีน.....	3
1.6.2 คำเฉพาะทางที่ใช้ในวิทยานิพนธ์.....	4
1.6.3 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการระบุข้อผิดพลาด.....	7
1.7 ข้อตกลงเบื้องต้น.....	7
1.8 ข้อจำกัดของการวิจัย.....	8
2 ข้อผิดพลาดในการใช้คำแท้.....	9
2.1 การใช้คำผิดประเภท.....	9
2.1.1 การใช้คำนามผิด.....	10
2.1.1.1 การนำคำนามไปใช้เป็นคำกริยา.....	10
2.1.1.2 การนำคำนามไปใช้เป็นคำคุณศัพท์.....	14
2.1.2 การใช้คำกริยาผิด.....	15
2.1.2.1 การนำคำสรรพนามกริยาไปใช้เป็นคำอาการกริยา.....	16
2.1.2.2 การนำคำอาการกริยาไปใช้เป็นคำสรรพนามกริยา.....	17
2.1.2.3 ข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยาที่มีเป้าหมายของการกระทำ.....	19

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

2.1.2.3.1	นำกริยาที่มีเป้าหมายไปใช้เป็นคำสรรมกริยา.....	20
2.1.2.3.2	การนำคำสรรมกริยาไปใช้เป็นกริยาที่มีเป้าหมาย.....	22
2.1.2.4	การนำคำกริยาที่เป็นคำแยกสมานไปใช้เป็นคำสรรมกริยา.....	23
2.1.3	การใช้คำคุณศัพท์ผิด.....	25
2.1.3.1	การนำคำคุณศัพท์ไปใช้เป็นคำนาม.....	26
2.1.3.2	การนำคำคุณศัพท์ไปใช้เป็นคำกริยา.....	27
2.1.3.3	ข้อผิดพลาดในการใช้คำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติและบอกสภาพ.....	30
2.1.3.3.1	การนำคุณศัพท์บอกคุณสมบัติไปใช้เป็นคำคุณศัพท์ บอกสภาพ.....	31
2.1.3.3.2	การนำคุณศัพท์บอกสภาพไปใช้เป็นคำคุณศัพท์บอก คุณสมบัติ.....	33
2.1.4	การใช้คำบอกลักษณะเฉพาะผิด.....	35
2.1.5	การใช้คำสรรพนามผิด.....	37
2.2	การใช้คำไม่รับกัน.....	41
2.2.1	ข้อผิดพลาดในการใช้ประธานและภาคแสดงที่ไม่รับกัน.....	42
2.2.2	ข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยาและหน่วยกรรมที่ไม่รับกัน.....	44
2.2.3	ข้อผิดพลาดในการใช้หน่วยขยายนามและหน่วยหลักที่ไม่รับกัน.....	50
2.2.4	ข้อผิดพลาดในการใช้หน่วยขยายกริยาและหน่วยหลักที่ไม่รับกัน.....	54
3	ข้อผิดพลาดในการใช้คำไม่แท้.....	56
3.1	ข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์.....	56
3.1.1	ข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ 往往 wǎngwǎng.....	57
3.1.2	ข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ 反而 fǎn-ér.....	58
3.1.3	ข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ 刚刚 gānggāng.....	59
3.1.4	ข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ 都 dōu.....	61
3.1.5	ข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ 不 bù และ 没 méi.....	62
3.1.6	ข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ 就 jiù.....	66
3.2	ข้อผิดพลาดในการใช้คำบุพบท.....	69
3.2.1	ข้อผิดพลาดในการใช้คำบุพบท 对 duì.....	70

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

3.2.2	ข้อผิดพลาดในการใช้คำบุพบท 给 gěi	71
3.2.3	ข้อผิดพลาดในการใช้คำบุพบท 被 bèi	73
3.2.4	ข้อผิดพลาดในการใช้คำบุพบท 在 zài	74
3.3	ข้อผิดพลาดในการใช้คำเชื่อม	76
3.3.1	ข้อผิดพลาดในการใช้คำเชื่อม 和 hé	76
3.3.2	ข้อผิดพลาดในการใช้คำเชื่อม 或者 huòzhe และ 还是 háishi	78
3.3.3	ข้อผิดพลาดในการใช้คำเชื่อม 不管 bùguǎn	79
3.4	ข้อผิดพลาดในการใช้ 了 le	80
3.4.1	การไม่ใช้ 了 le ในบริบทที่ควรใช้	80
3.4.2	การใช้ 了 le ในบริบทที่ไม่ควรใช้	82
3.4.2.1	การใช้ 了 le กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำ	82
3.4.2.2	การใช้ 了 le กับเหตุการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้น	84
3.4.2.3	การใช้ 了 le กับเหตุการณ์ในอดีต	85
3.4.2.4	การวางตำแหน่งคำ 了 le ผิด	87
4	ข้อผิดพลาดในด้านรูปประโยค	90
4.1	ประโยคไม่สมบูรณ์	90
4.1.1	ประโยคที่ขาดภาคประธาน	90
4.1.2	ประโยคที่ขาดหน่วยกริยา	94
4.1.3	ประโยคที่ขาดหน่วยกรรม	94
4.2	ข้อผิดพลาดในการเรียงลำดับคำในประโยค	96
4.2.1	ข้อผิดพลาดในการเรียงลำดับคำของหน่วยขยายนาม	97
4.2.1.1	ข้อผิดพลาดที่เกิดการวางหน่วยขยายนามไว้หลังคำนาม	97
4.2.1.2	ข้อผิดพลาดในการเรียงลำดับคำของหน่วยขยายนามในกรณีที่ มีหน่วยขยายนามมากกว่าหนึ่งประเภท	101
4.2.1.3	ข้อผิดพลาดในการวางคำแสดงจำนวน 多 duō และ 半 bàn	102
4.2.2	ข้อผิดพลาดในการวางลำดับคำของหน่วยขยายกริยา	104
4.2.2.1	การวางหน่วยขยายกริยาไว้หน้าสิ่งที่ไม่ได้ขยาย	105
4.2.2.2	การวางหน่วยขยายกริยาไว้หลังคำกริยา	106

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

4.2.3	ข้อผิดพลาดในการวางหน่วยเสริมกริยา	108
4.2.3.1	ข้อผิดพลาดในการวางหน่วยเสริมกริยาบอกผล	109
4.2.3.2	ข้อผิดพลาดในการวางหน่วยเสริมกริยาบอกทิศทาง	112
4.2.3.3	ข้อผิดพลาดในการวางหน่วยเสริมกริยาบอกสภาพ	116
4.2.4	ข้อผิดพลาดในการวางคำบอกเวลาและคำบอกสถานที่ผิด	117
4.2.4.1	ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการวางลำดับคำจากหน่วยเล็กไป หน่วยใหญ่	118
4.2.4.2	ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการวางตำแหน่งคำบอกเวลาและคำ บอกสถานที่สลับที่กับหน่วยกริยา	122
4.3	ข้อผิดพลาดในการใช้ประโยค 把 bǎ	131
4.3.1	การไม่ได้ใช้โครงสร้างประโยค bǎ ในประโยคที่ควรใช้	132
4.3.2	การใช้โครงสร้างประโยค bǎ ในประโยคที่ไม่ควรใช้	135
4.3.3	การใช้ประโยค bǎ อย่างผิดวิธี	136
4.3.3.1	การใช้หน่วยกรรมในประโยค bǎ ผิด	137
4.3.3.2	การใช้หน่วยกริยาในประโยค bǎ ผิด	139
4.3.3.2.1	การใช้คำที่ไม่สามารถมีกรรมมารับในประโยค bǎ	139
4.3.3.2.2	การใช้คำกริยาที่มีลักษณะเรียงง่ายในประโยค bǎ	139
4.4	ข้อผิดพลาดในการใช้ประโยคทวิกรรมและประโยค 给 gěi ที่มีหน่วยกรรมแสดง คนและหน่วยกรรมแสดงสิ่งของ	141
4.4.1	ข้อผิดพลาดในการใช้ประโยคทวิกรรม	143
4.4.2	ข้อผิดพลาดในการใช้ประโยค gěi	144
5	สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	148
5.1	สัดส่วนของข้อผิดพลาดที่พบ	148
5.2	ข้อเสนอแนะ	151
	รายการอ้างอิง	153
	ภาคผนวก	154
	ประวัติผู้วิจัย	214